

Поздравително слово на митрополита на САЩ, Канада и Австралия от името на Св. Синод

„Днесь благодать Святаго Духа нас собра, и вси, взявше Крест Твой, глаголем: благословен Грядый во имя Господне, осанна в вышних” (стихира от триода).

Ваше Светейшество,

По „благата, угодна и съвършена воля Божия” (Рим. 12:2) днес Вие бяхте избран за предстоятел на родната ни Църква. „Защото, угодно бе на Светаго Духа и нам” (Деян. 15:28). Виждайки Вашите трудове, ревност и усърдие, Господ Ви въздигна в патриаршеско достойнство, та подобно на апостолите да свидетелствате „с голяма сила за възкресението на Господа Иисуса Христа” (Деян. 4:33), да се грижите вярата да възраства и „взаимната любов у всеки едного... да изобилва” (2 Сол. 1:3).

Патриаршеското служение е необичайно трудно и отговорно. По думите на свети апостол Павел „никой се сам не сдобива с тая почест, освен оня, който е призван от Бога” (Евр. 5:4). Той ще иска отчет от всички нас как сме

употребили дадените ни от Него таланти. „Имайки в себе си словото на живота ...със страх и трепет вършете Вашето служение, защото Бог е Който прави... да действувате според благата Му воля“ (Филип. 2:16, 12, 13) и „близо е Господ към всички, които Го призовават“ (Пс. 144:18).

И така, смирил се „под крепката ръка Божия“ (1 Петр. 5:6) и уповавайки се на щедрата помощ на Вседържителя, Вие ще можете достойно да изпълнявате това велико служение – „да пасете църквата на Господа и Бога, която Той си придоби със Своята кръв“ (Деян. 20:28) със старание и отговорност, с грижа за нравственото просвещение на пасомите, като ги утвърждавате „във всяко слово и добро дело“ (2 Сол. 2:17) и призовавате да устройват живота си върху твърдата основа на Православието и ценностите, които то изповядва.

Не слава и почести – те са бързопреходни – и, разбира се, не отдих и покой Ви очакват занапред, но всекидневно напрежение на силите, концентрация на волята и чувствата, сърдечна болка и безпокойство за тези наши съвременници, които още блуждаят по своите си пътища и, както слепец ходят пипнешком в тъмнина (вж. Второз. 28:19), тези, които още не са се обърнали към Бога и не са намерили покой за душите си. А такива са хиляди и хиляди, и всички те са наше паство и наша грижа, даже и в тези случаи, когато те самите не се считат за паство. Ние сме отговорни и за тях, защото Бог „иска да се спасят всички човеци и да достигнат до познание на истината“ (1 Тим. 2:4).

Носейки със смирение кръста на Първосветителското служение в това сложно време на конфликти и разделения, Вие трябва с „вяра, любов, търпение и кротост“ (1 Тим. 6:11) да наставлявате народа ни, като го призовавате да „се отклонява от зло и прави добро; да търси мир и да следва подир него“ (Пс. 33:15).

Вслушайте се в думите на свети Йоан Златоуст: „Името на Църквата не е име на разделение, но на единение и съгласие... Църквата е устроена, не за да се разделят тези, които се събират в нея, а за да се съединят онези, които са разделени, както и показва и самата дума „еклесия“, „Църква“, т. е. събрание“. Помнете винаги това наставление и правете всичко възможно за запазване „единството на духа чрез връзките на мира“ (Еф. 4:3), за възцаряване на сговор и съгласие в обществото.

В „сей день, егоже сотвори Господъ“ (Пс. 117:24), молитвено Ви желая от името на синодалните архиереи Началникът на живота и Победителят на смъртта Христос да Ви дарува мир и благодатна радост, да Ви подпомага

щедро във Вашето патриаршеско служение за полза на светата ни Църква.

„Бог на всяка благодат, който е призвал вас за вечната Си слава в Иисуса Христа да ви утвърди, укрепи и направи непоколебими“ (1 Петр. 5:10) в предстоящите Ви архипастирски трудове. Амин.

bg-patriarshia.bg